4.4. Peygamberlere İman

Peygamberlere iman İslam'da temel inanç esaslarından birisidir. Peygamberler Rabbimizin insanlar arasından seçip vahiy ile şereflendirdiği doğru, güvenilir, zeki, günah işlemeyen ve vahiy yoluyla kendisine gelen emir ve yasakları insanlara ulaştıran kimselerdir. Kur'an-ı Kerim'de peygamberleri ifade etmek üzere "resul" ve "nebi" kavramları kullanılmaktadır.

Peygamberlere iman, peygamberlerin Allah (c.c.) tarafından seçildiğine, Allah'tan (c.c.) getirdikleri bilgilerin gerçek ve doğru olduğuna inanmaktır. Hz. Âdem'den (a.s.) itibaren bütün peygamberler aynı iman hakikatlerini anlattıkları için sonra gelen bir peygamber kendisinden önce gelen peygamberleri tasdik edip yani onların hak ve doğru olduğunu belirtip kendilerinin bu inanç halkasını devam ettirdiklerini özellikle vurgulamışlardır.

KONUŞALIM

Peygamberlerin hak dini anlatırken yaşadıkları zorluklar karşısında nasıl tavır takındıklarını arkadaşlarınızla konuşunuz.

TARTIŞALIM

"Peygamberlik kesbî değil, vehbîdir." sözünden ne anlıyorsunuz? Arkadaşlarınızla tartışınız.

45. Nisâ suresi, 136. ayet.
46. Hicr suresi, 9. ayet.

Kur'an'da adı geçen peygamberlerden bazıları

İlk insan ve peygamber Hz. Âdem'den (a.s.) son peygamber Hz. Muhammed'e (s.a.v.) kadar pek çok peygamber gelip geçmiştir. Rabbimiz her topluma bir peygamber göndermiştir: **"...(Geçmiş) her toplum içinde mutlaka bir uyarıcı peygamber bulunmuştur."**[47] Bu peygamberlerin bir kısmının hayat hikâyeleri ve mücadeleleri Kur'an'da anlatılmış bir kısmı ise anlatılmamıştır. **"Daha önce kıssalarını sana anlattığımız peygamberler gönderdik. Anlatmadığımız (nice) peygamberler de gönderdik..."**[48] İman zincirinin birer halkasını teşkil eden peygamberlerin tümüne inanmak gerekir. Bu durum ayette şöyle ifade edilmiştir: **"... O (Allah'ın) peygamberleri arasında hiçbir ayrım yapmayız (onların hepsine inanırız)..."**[49]

Peygamberlik, Allah (c.c.) vergisidir (vehbî). İstemek ve çalışmakla (kesbî) elde edilemez. Peygamberlerin Rabbimiz tarafından seçilmesiyle ilgili olarak Kur'an'da şöyle buyrulmaktadır: **"Bu (peygamberlik), Allah'ın lütfudur. Onu dilediğine verir..."**[50]

Yüce Allah, insanların ihtiyacı olduğu için peygamberleri göndermiştir. Çünkü insan, aklı ile Allah'ın (c.c.) varlığını, birliğini anlayabilir. Ancak nasıl ibadet edileceğini, ahiretin varlığını, sevap ve günah kazandıran şeylerin tümünü aklı ile bulamaz. Bu konularda insan, peygamberlerin bilgilendirmesine ve kılavuzluğuna ihtiyaç duyar.

Tüm peygamberlerde ortak olarak bulunan birtakım özellikler vardır; peygamberler asla yalan söylemezler (sıdk), emanete hıyanet etmezler (emanet), günah işlemezler (ismet), zeki ve akıllıdırlar (fetânet). Allah'tan (c.c.) aldıkları bilgileri eksiksiz olarak insanlara ulaştırırlar (tebliğ).

Kur'an-ı Kerim'de peygamberlerin, insan olma bakımından, diğer insanlardan farklı olmadıkları belirtilir. Onlar da yer, içer, evlenir, çocuk sahibi olur, hastalanır ve ölürler. Bunun yanında Rabbimiz, peygamberlerini bir takım olağanüstü olaylarla da desteklemiştir ki buna "mucize" denir. Kur'an'da peygamberlerin kıssaları anlatılırken bu mucizelere değinilmektedir. Bu bağlamda Peygamberimize de birtakım mucizeler verilmiştir. Bunlar içinde sürekli devam eden bir mucize olarak kutsal kitabımız Kur'an özel bir yere sahiptir.

ANLATALIM

Kur'an-ı Kerim'de yer alan peygamber mucizelerinden birtanesini araştırarak sınıfta anlatınız.

47. Fâtır suresi, 24. ayet.
48. Nisâ suresi, 164. ayet.
49. Bakara suresi, 285. ayet.
50. Cum'a suresi, 4. ayet.